

udenbyes Folk, som i deres Hjem ere berettigede til saadant Erhverv".
vedtoges med 60 Stemmer mod 4.

4) Udvalgets Forslag til samme Paragraph:

Andet Stykke: Begyndelsen forandres saaledes:

"Det er de paa Landet bosatte Handlende, Fabrikanter og Haandværkere tilladt" osv.
vedtoges med 62 Stemmer.

5) Sammes Forslag til samme Paragraph:

2det Punktum udgaaer.
vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

6) Lovudkastets § 40 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Salg ved Markeder.

Den samme Salgsret, der tilkommer en Indlending i den Kjøbstad, hvor han er bosat, kan han udøve ved Markeder af hvert Slags, der afholdes i samme Kjøbstad, men ved Markeder udenfor denne kun med Varer, hvis Forhandling paa Markedet er tilladt. Udskænkning af Brændevin og andet Værts-huushold er i Markedstiden tilladt ogsaa udenbyes Folk, som i deres Hjem ere berettigede til saadant Erhverv.

Det er de paa Landet bosatte Handlende, Fabrikanter og Haandværkere tilladt at falholde deres Varer ved Markeder saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, saavidt Falholdelse af den Slags Varer, de medføre, overhovedet er tilladt paa Markedet.

De i Forordningen af 23de April 1845 § 1 omhandlede Producter kunne, hvad enten de ere af egen Avl eller opkjøbte, falholdes ved Markeder af ethvert Slags.
vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Lovudkastets § 41 (See Anhang A. Sp. 324),

vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke fandt en saadan fornøden og den ikke forlangtes af Nogen.

Lovudkastets §§ 42—52 incl. med de dertil stillede Endringsforslag fattedes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Med Hensyn til §§ 43 og 44 skal jeg tillade mig en kort Bemærkning, da jeg troer, at de have givet Anledning til nogen Misforstaaelse. Meningen er naturligvis ikke, at Handel med Vin og Lommer skal være udelukkende forbeholdt dem, der tage Borgerskab paa en af disse 2 Aiter Handel, men Meningen er, at enhver Groshandler maa handle i Stort med disse Varer, og enhver Detailhandler i Smaat med disse Varer. § 46 handler om Høkerne; det er en af de Næringsveje, der saa at sige have forarsaget meest Uleilighed. Der har været Tvivl om Omfanget og Bestaffenheden af denne Næringsvej, og det vil formeentlig billiges, at Lovudkastet gjør Afgjørelsen heraf i Fremtiden for en væsentlig Deel afhængig af de communale Autoriteters Bestemmelse. Det er bekendt, at Udgangen til at drive Høkeriering for Tiden er meget indskrænket, idet der nemlig til visse af de saakaldte smaa Næringer, som Høkerhandel, Værts-huushold, Marschandiserhandel, Jerntramhandel og nogle flere, udfordres, at Vedkommende deels skulle erhverve Attest fra Politimesteren om, at der ikke er noget Ufordeelagtigt bekendt om ham, deels skal han have naaet en vis Alder, som nu er bestemt til 45 Aar, og endelig skal det være overladt Autoriteternes Skjøn, om selv under disse Betingelser Borgerkab skal meddeles ham; det er altsaa en discretionair Myndighed, der for Diebliffet tilkommer Dyrighederne til at tilstaae eller nægte Borgerkab paa disse Erhverv. Seer man hen til Ukastet, som det foreligger, saa har det gjort 2 meget væsentlige Forandringer i denne Henseende, idet det nemlig reent har borttaget Dyrighedens discretionaire Myndighed og forandret Aldersgrandsen til 40 Aar, samt ved Siden deraf opskillet den Bestemmelse, at, naar Vedkommende i 5 Aar har havt anden Næringsret i Kjøbstaden, skal en Alder af 30 Aar være tilstrækkelig. Lagtet herved, som sagt, er gjort væsentlige Forandringer i det Bestaaende, har